

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 76. Consultatio secreta de mediis aggrediendi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Turcis opprimi poterunt, non sine gravi Christianæ Reipublicæ dispendio; non enim Venetorum potentia frangi potest, quin simul tota Italia communi cum eis ruina pereat. Unde longe fatius est, quod Veneti, cum Ecclesiæ filii sint, Victores evadant, quam si Turcæ jurati Christiani nominis hostes vincant, præcipue cum Veneti, quamvis Mahometis exercitum penitus delerent, nihilominus necdum Italiam subigere possent, eoquod multis adhuc modis ejusmodi molimina impediri valerent. Florentini hisce rationum momentis expugnati, pari cum ceteris studio sua quoque auxilia conferre, ac pro proximo in Turcas bello necessarias suppeditare expensas polliciti sunt.

§. LXXVI.

*Consultatio secreta de mediis
aggregandi bellum.*

Post hæc convocatis ad secretum Senatuum Cardinalibus, actum de mediis, quibus belli consilia ad optatum exitum deduci possent. Ibidem summus Pontifex exposuit, quod jam a primis Pontificatus sui auspiciis maximo flagraret desiderio, ut Religionem contra Turcas defendere valeret. His præmissis inquietabat, ferme omnia, que hucusque obstant,

Sæcul. XV.

A. C. 1462

Sæcul. XV. bant, remota videntur: Galli enim e
A.C. 1463. Sicilia pulsi, & Malatesta feliciter profligatus est. Hanc ob rem certum mihi est & deliberatum, omnia Ecclesiæ bona impendere, ut classis validissima instruatur, quam & ipse conscendere paratus sum, & quamvis morbis pressus, atque Senecta jamjam ætate sim, nihilominus in Græciam & Asiam navigabo: nullum enim efficacius medium mihi præsto est, quo Christianos Principes ad æquale fidei studium stimulare valeam; forte enim cum viderint, quod Vicarius Christi, eorum Pater, senio gravis, atque infirmitatibus fractus nihilominus ad bellum procedat, ipsi pudore suffusi, domi manere erubescant; demum subjunct Pontifex: persuasum mihi est, quod non solus, ac unicus expeditionem in Turcas facturum sim; Venetorum enim classis me comitabitur; spes quoque me tenet, adfuturos alios quoque Italiæ Principes, & Burgundiæ Ducem exemplo suo attracturum Occidentis Monarchas; ipse etiam ad Septentrionales Principes me convertam, atque Hungaros & Sarmatas ad iter aggrediendum stimulabo: in Græcia abs dubio Christiani Turcarum jugum excutient, atque ad summi Pontificis vexilla accurrent. Gaudebunt Albanenses, Epirotæ, & Servii, quod tandem illis optata libertatis dies illucescat,

cescat, nec partibus suis deerunt in Asia Sæcul. XV.
 Caramaniæ Princeps, ceterique Otho- A.C. 1463.
 manicæ potentiaë hostes.

§. LXXVII.

*Legati nomine suorum Principum
 auxilia polliciti.*

Cum hæc & plura sat prolixo sermone perorasset Pontifex, sententias Cardinalium percunctatus, neminem invenit, qui non illico expeditionem sacram commendaret, hancque in rem cuncta bona simul & vitam offerret; solus obstitit Atrebatensis Cardinalis, qui aliunde summo Pontifici parum propensus erat. Ceterum Italorum Principum Legati, accepto a Dominis suis mandato spondent, se Decretum Mantuanum de decimis, vigesimis, ac trigesimis adimplenturos. Genuenses vero non minus ac Sabaudiaë Dux, licet rogati essent, nullum Romam miserunt, qui in hoc Patrum Senatu auxilium polliceretur. Florentini nil nisi speciosa verba dederunt, ac Senenses decem tantum millia aureorum obtulerunt. Mediolanensium Dux excusationibus longe quaësit se expedire Nebius l. 8.
 nitebatur. Cum igitur Pontifex Genuen- Foliet l. 11.
 sium Legatorum absentiam intelligeret, ad Papiens.
 eos Fabianum Jurisconsultum misit, qui epist. 33.
 hortaretur, ut Majorum suorum exempla Æn. Sylv.
epist. 392.
 seque-